

ADRES:
Ul. Kupnera 22
14-260 Lubawa
Tel. (0-89) 645 39 60

ODPUSTY:
1.Narodzenie św.
Jana Chrzciciela
24 czerwca
2.Michała Archanioła
29 września

MSZE ŚWIĘTE:
Dni powszednie
7.00 i 17.00
Niedziele i święta
8.00 10.30 12.00 17.00
święta „zniesione”
7.00 9.00 17.00

**ADORACJA
NAJŚWIĘTSZEGO
SAKRAMENTU:**
poniedz. - piątek
7.30 - 17.00 w kaplicy
Św. Franciszka

**SAKRAMENT
POJEDNANIA:**
p-szy piątek 15.00-17.00
piątki 16.00-17.00
i przed każdą Mszą św.

NABOŻEŃSTWA:
- NOWENNA DO MB
NIEUSTAJĄCEJ
POMOCY
środa godz. 17.00

- DO MIŁOSIERDZIA
BOŻEGO
piątek godz. 16.45

-DO NIEPOK. SERCA
NM P p-sza sobota g 6.30

-DO św.FRANCISZKA
z Asyżu 2-ga sobota g.6.30

-KU CZCI ŚW. JP II
Z UCZCZENIEM
RELIKWII
16 dzień m-ca godz.17.00

- KU CZCI ŚW. o. PIO
23 dzień m-ca. godz. 17.00

MSZA ŚW.Z MODLITWĄ
O UZDROWIENIE-ostatni
piątek m-ca godz.17.00

**KANCELARIA
PARAFIALNA
CZYNNA**
15.30 - 16.30
poniedziałek, środa, piątek
Tel.896453960

Redakcja gazetki zaprasza
chętnych do współpracy.
Kontakt z księdzem
proboszczem.

**Za złożone
dobrowolne ofiary:
BÓG ZAPŁAĆ!**

Każdego roku na szlak pątniczy wyruszają pielgrzymi z Ziemi Lubawskiej.

RUCHY I STOWARZYSZENIA:

1. SŁUŻBA
LITURGICZNA
2. SCHOLA PARAFIALNA
3. ODNOWA W DUCHU
ŚWIĘTYM
- środa godz.18.00
4. GRUPA
MŁODZIEŻOWA
„PRZYJACIELE JEZUSA”
- piątek godz. 18.00

**5. WSPÓLNOTA
ŻYWEGO RÓŻAŃCA**
Lubawa, Tuszewo
i Fijewo - pierwszy
wtorek m-ca po
Mszy św. o g. 17.00,

Mortęgi -ostatni
czwartek m-ca po
Mszy św. o g.18.00

**6. RODZINY
NAZARETAŃSKIE**
- środa po

Mszy św. o g. 17.00

**7. FRAŃCISZKAŃSKI
ZAKON ŚWIECKICH**
-niedziela o godz. 18.00

W NASZEJ WSPÓLNOCIE PARAFIALNEJ

1. CHRZTY

1. Katarzyna Truszczyńska – 15 VII
2. Iga Czyżewska – 20 VII
3. Szymon Czyżewski – 20 VII
4. Nikodem Tadeusz Grzywacz – 28 VII
5. Maja Krygielska – 28 VII
6. Szymon Biedrzycki- 12 VIII
7. Wiktoria Weronika Lewandowska – 11 VIII
8. Gabriel Danek – 24 VIII
9. Lena Zimnicka – 25 VIII
10. Róża Markuszevska – 25 VIII
11. Iga Kwiatkowska – 26 VIII
12. Franciszek Ossowski – 26 VIII
13. Alicja Łużyńska – 26 VIII
14. Antonio Strużeński – 31 VIII
15. Jakub Markuszevska – 31 VIII
16. Szymon Markuszevska – 31 VIII

Odbывают się w ostatnią sobotę miesiąca na Mszy św. o
godz.17.00. Wymagane dokumenty: akt urodzenia dziecka
oraz zaświadczenia rodziców chrzestnych, że są wierzący i
praktykujący. Rodzicami chrzestnymi mogą być osoby
bierzmowane, żyjące w związkach sakramentalnych.

2. **BIERZMOWANIE** odbywa się raz w roku. We wrześniu
młodzież trzeciej klasy gimnazjum rozpoczyna na katechezie
szkolnej przygotowanie do przyjęcia tego sakramentu. Młodzież
wraz z rodzicami spotyka się raz w miesiącu na wieczorach
skupienia w kościele, a bezpośrednio przed otrzymaniem
sakramentu poznaje owoce Ducha Świętego. Bierzmowanie
odbyło się 14 kwietnia z rąk Bpa Edwarda Kawki ze Lwowa.

3. **ŚLUBY** – zapowiedzi na tablicy ogłoszeń przy kościele.

1. Kamil Zdziśław Markuszevska i Monika Szczepańska – 21 VII
2. Paweł Pruszyński i Natalia Górka – 21 VII
3. Sebastian Granica i Jagoda Płuza – 28 VII
4. Mateusz Jerzy Kreczko i Magda Licznarska – 11 VIII
5. Mateusz Mroczek i Magdalena Rudszevska – 11 VIII
6. Mateusz Nigowski i Ewa Podgórnica – 15 VIII
7. James Edward Hoodless i Marta Nadgrabska – 18 VIII
8. Michał Zakrzewski i Karolina Karczevska – 18 VIII
9. Jakub Fafiński i Iga Turulska – 23 VIII

4. **.POGRZEBY**

1. + Henryk Zieliński – 11 VII
2. + Janina Ślusarska – 28 VII

Dobry Jezu, a nasz Panie, daj Im wieczne spoczywanie

Adres Redakcji: PARAFIA SS. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA ARCHANIOŁA 14-260 Lubawa ul. Kupnera 22
Redaguje zespół pod opieką ks. Marcina Staniszevskiego – proboszcza. Archiwalne numery gazetki dostępne na życzenie.
Wszystkie prawa zastrzeżone. Przedruk w całości lub częściach tylko za zgodą Redakcji.

GŁOS

NR 126 wrzesień 2018

ŚW. JANA CHRZCICIELA

PARAFIA św. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA ARCHANIOŁA
14-260 LUBAWA UL. KUPNERA 22

**Podaruj Matce modlitwę
różańcową.**

Od mych lat młodzieńczych
modlitwa różańcowa miała
ważne miejsce w moim życiu
duchowym. Różaniec
towarzyszył mi w chwilach
radości i doświadczenia.
Zawierzyłem mu wiele trosk.
Dzięki niemu zawsze
doznawałem otuchy...

Różaniec to modlitwa, którą
bardzo ukochałem.
Przedziwna modlitwa!
Przedziwna w swej prostocie
i głębi zarazem. W te same
dziesiątki Różańca serce
nasze może wprowadzić
wszystkie sprawy, które
składają się na życie
człowieka, rodziny, narodu,
Kościoła, ludzkości. Sprawy
osobiste, sprawy naszych
bliźnich, zwłaszcza tych,
którzy są nam najbliżsi, o
których najbardziej się
troszczymy. W ten sposób ta
prosta modlitwa różańcowa
pulsuje niejako życiem
ludzkim /św. JPII/.

Potrzeba katolickiego zaangażowania

Czas urlopów dobiegł końca. Wielu z nas powraca do pracy, a dzieci i młodzież do
szkół. Jest to dobry czas, aby zastanowić się również nad swoim zaangażowaniem
w życie Kościoła. Kościół, jak wiemy, to nie tylko papież, biskupi, kapłani i
zakonnicy, ale wszyscy, którzy zostali ochrzczeni i wyznają jedną wiarę objawioną
w Jezusie Chrystusie. Tak patrząc na wspólnotę Kościoła Katolickiego musimy
zwrócić uwagę na dwie sprawy. Po pierwsze, będąc w Kościele i kochając Kościół
jesteśmy wszyscy zań odpowiedzialni. Cieszymy się gdy Boża Ewangelia może
być głoszona bez jakichkolwiek przeszkód, że rośnie on w nowych wyznawców,
ale również współcierpimy w Kościołem, kiedy jest prześladowany, bronimy go,
kiedy jest obrażany i wyśmiewany. Po drugie, Kościół – nasza Matka – daje nam
wiele sposobów i okazji, aby rozwijać swoją wiarę otrzymaną na chrzcie świętym.
Najpierw jest to słuchanie Słowa Bożego, które nas prowadzi ku lepszemu życiu
i zbawieniu, w świątyni, na lekcji religii i w wielu innych miejscach. Dalej Słowo
Boże prowadzi nas do życia w łasce Bożej poprzez sakramenty święte.
Przystępujemy do Stołu Pańskiego, do spowiedzi św. po to, aby mieć w sobie łaskę
uświęcającą i Boże życie. Są jeszcze inne momenty głębszego wchodzenia w
zażyłość z Panem Jezusem. Mam tu na myśli małe wspólnoty, grupy
i stowarzyszenia działające przy naszych parafiach.
Zastanów się Siostrzo i Bracie czy chcesz wejść w głąb wiary i doświadczenia Pana
Jezusa! Najpierw zadбай o systematyczną modlitwę osobistą, a potem pomyśl, czy
nie chcesz formacji w małych grupach.

Marcin Staniszevski proboszcz

Papieskie Intencje Apostolstwa Modlitwy

Aby młodzież na kontynencie afrykańskim miała dostęp do edukacji i pracy we własnej
ojczyźnie.

**ADORACJA Najświętszego Sakramentu w kaplicy św. Franciszka
poniedziałek- piątek 7.30- 17.00**

Modlitwa. Potężna Niebios Królowo i Pani Aniołów, Ty, któraś otrzymała od Boga
posłannictwo i władzę, by zetrzeć głowę szatana, prosimy Cię pokornie, rozkaż hufcom
anielskim aby ściagały szatanów, stłumiły ich zuchwałość, a zwalczając ich wszędzie,
strąciły do piekła. Święci Aniołowie i Archaniołowie, brońcie nas i strzeżcie. Amen.

LITURGIA SŁOWA

02 IX- XXII Niedziela Zwykła Pwt 4,1-2.6-8;Ps15;Jk1,17-18.21b-22.27;Mk7,1-8.14-15.21-23.

08 IX- sobota, Narodzenie NMP, Matki Bożej Siewnej, święto Mi5,1-4a(Rz8,28-30);Ps13;Mt1,1-16.18-23 lub Mt1,18-23

09 IX- XXIII Niedziela Zwykła Iz 35,4-7a;Ps146;Jk2,1-5;Mk7,31-37

12 IX- środa, Najświętszego Imienia Maryi 1Kor7,25-31;Ps45;Łk6,20-26

14IX- piątek, Podwyższenie Krzyża Świętego, święto Lb21,4b-9;Ps78;Flp2,6-11;J3,13-17 Jest konieczne wywyższenie Syna Człowieczego, aby każdy, kto w niego wierzy, miał życie wieczne.

15IX- sobota, Najświętszej Maryi Panny Bolesnej, wspomnienie Hbr5,7-9;Ps31;J19,25-27lubŁk2,33-35

16IX- XXIV Niedziela Zwykła Iz 50,5-9a;Ps116A;Jk2,14-18;Mk8,27-35

18IX- wtorek, św. Stanisława Kostki, zakonnika, patrona Polski, święto Mdr4,7-15 lub 1J2,12-17; Ps148Łk2,41-52

23 IX- XXV Niedziela Zwykła, pierwszy dzień jesieni,Mdr2,12.17-20; Ps54;Jk3,16-4.3Mk9,30-37

29IX- sobota, Świętych Archaniołów Michała, Gabriela i Rafała, święto, odpust parafialny, Dn7,9-10.13-14 (Ap12,7-12a)Ps138;J1,47-51
30IX-XXVI Niedziela Zwykła Lb11,25-29,Ps19,8 i 10;Jk5,1-6;Mk9,38-43.45.47-48

SŁOWO NA NIEDZIELE

/koment. św. JPII/
02IX-Mk7,1-8.14-15.21-23 Zawsze, gdy człowiek oddala się od Boga, doznaje w konsekwencji wielkiego rozczarowania, któremu towarzyszy lęk. A jest tak dlatego, że w wyniku oddalania się od Boga człowiek zostaje sam i zaczyna odczuwać bolesną samotność, czuje się zagubiony. Lecz z tego lęku wyłania się w końcu poszukiwanie Stwórcy, gdyż nic nie zdoła zaspokoić owego głodu Boga tkwiącego w człowieku.
09IX-Mk7,31-37 Cuda są dla człowieka. Są czynami Jezusa, które zgodnie z odkupieńczym celem Jego misji przywracają dobro tam, gdzie zagnieździło się zło. Zdają sobie sprawę ci, którzy doświadczają ich na sobie lub są ich świadkami. Marek Ewangelista napisze o nich: „ I pełni zdumienia mówili „dobrze uczynił wszystko. Nawet głuchym słuch przywraca i niemym mowę”.
14IX- piątek, Podwyższenie Krzyża Świętego J3,13-17 Jezus umierając na krzyżu, wypełnił wolę swojego Ojca, która

polegała na odkupieniu ludzkości. Było to zadanie trudne, wymagające zaparcia się samego siebie i przyjęcia niesprawiedliwego wyroku, skazującego na śmierć. Jezus modlił się w Ogrodzie Oliwnym, prosząc Ojca, aby dał Mu siłę potrzebną do wypełnienia tej szczególnej misji. Bardzo często stajemy w naszym życiu przed zadaniami, które wydają się niezwykle trudne, a często wręcz niemożliwe do wykonania. Bywa, że realizując je, spotyka nas ból i cierpienie. Kobieta, która ma urodzić dziecko wie, że będzie musiała przejść przez bóle rodzenia po to, aby wydać je na świat. Chrześcijańska dojrzałość to gotowość do poświęcenia się w imię miłości. Wpatrując się w Chrystusa i biorąc od Niego siłę jesteśmy w stanie udźwignąć nawet największy krzyż.
16IX- Mk8,27-35 Każdy z nas powinien odnieść do siebie pytanie Jezusa. A ty za kogo Mnie uważasz? Kim Ja jestem dla ciebie? Piotr znalazł odpowiedź wiary po długim czasie przebywania z Jezusem, słuchania Jego słowa, obserwowania Jego życia. My także musimy przebyć drogę wnikliwego słuchania, ażeby móc świadomie wyznawać Jezusa Chrystusa. Musimy przejść przez szkołę pierwszych uczniów, którzy stali się Jego świadkami i naszymi nauczycielami. Zawsze bowiem istnieje niebezpieczeństwo powoływania się na Ewangelię Jezusa bez rzeczywistego poznania jej wielkości i radykalności, bez przeżywania tego, co głosi się słowami.
23IX-Mk9,30-37 Trzeba czuwać nad tym, co się kryje w sercu człowieka skażonym zarzewiem grzechu. Nawiązując do sporu Apostołów Chrystus naucza uczniów, jak należy sprawować władzę w Kościele, a także czym powinien być Kościół, który ma nie panować, lecz służyć. Siebie samego stawia za wzór w wypełnieniu misji budowania Królestwa Bożego i zakładania Kościoła, którego jest Głową i najwyższym Prawodawcą, albowiem nie przyszedł, aby Mu służono, lecz aby służyć, nie narzuca się, lecz służy z miłości gotów nawet oddać swoje życie. Taki właśnie jest Jego sposób bycia pierwszym.
30IX- Mk9,38-43.45.47-48 Nie możecie zakrywać oczu przed zagrożeniami, jakie czyhają na was w młodości. Mogą one wycisnąć piętno na całym życiu. Pod adresem tych wszystkich, którzy

pokusami i ułudami usiłują zniszczyć waszą młodość, muszą być przypomniane słowa Chrystusa o gorszycielach. Groźne słowa! Zwłaszcza w ustach tego, który przyszedł objawić miłość. Kto jednak czyta z uwagą te słowa Ewangelii, musi odczuć, jak głęboka jest antyteza dobra i zła, jaką wagę w oczach Chrystusa ma młodość każdego i każdej z was. To właśnie miłość podyktowała te groźne słowa.

KATECHEZA ŚW. JANA PAWŁA II

PANOWANIE „NAD” DRUGIM W RELACJI INTERPERSONALNEJ. Ze zdumiewającą precyzją opisane jest w Księdze Rodzaju 3 zjawisko wstydu, który narodził się w pierwszym człowieku wraz z grzechem pierworodnym. Dogłębna refleksja nad tym tekstem pozwala nam wnioskować, iż ów wstyd, który we wzajemnym odniesieniu mężczyzny i kobiety wyparł bezwzględne zawierzenie związane z wcześniejszym stanem pierwotnej niewinności, ma swój głębszy wymiar. Wypada w związku z tym odczytać do końca Rozdział 3, nie zatrzymując się na samym wierszu 7 ani też na późniejszych wierszach 10-11, które zawierają świadectwo pierwotnego doświadczenia wstydu. Oto w dalszym ciągu tego samego opisu urywa się dialog Boga- Jahwe z mężczyzną i kobietą a zaczyna się Jego monolog. Jahwe zwraca się do niewiasty i mówi naprzód o bólach rodzenia, które odtąd będą jej udziałem: „Obarczę cię niezmiernie wielkim trudem Twej brzemienności, w bólu będziesz rodziła dzieci”(Rdz3,16). Słowa powyższe, podobnie jak poprzednio słowa Księgi Rodzaju 2,24 mają charakter perspektywiczny. Lapidarne sformułowanie Księgi Rodzaju 3,16 zdaje się dotyczyć całego splotu faktów, które jakoś ujawniły się już w pierwotnym doświadczeniu wstydu, a które będą ujawniały się sukcesywnie w całym wewnętrznym doświadczeniu człowieka

„historycznego”. Historia też przyniesie ze sobą stałe potwierdzenie słów zawartych w Księdze Rodzaju 3,16- historia ludzkich sumień i ludzkich serc. Słowa wypowiedziane na początku zdają się mówić o swoistym „upośledzeniu” kobiety w stosunku do mężczyzny. Raczej nie ma podstaw do tego, aby rozumieć je jako upośledzenie społeczne, brak równości w tej dziedzinie. Bezpośrednio natomiast zwrot: „ku twemu mężowi będziesz kierowała swe pragnienia, on zaś będzie panował nad tobą”, mówi o innej formie nierówności, którą kobieta odczuje jako brak pełnej jedności właśnie w szerokim kontekście tego zjednoczenia z mężczyzną do jakiego zostali oboje wezwani w Księdze Rodzaju 2,24. Słowa Boga Jahwe:” ku twemu mężowi będziesz kierowała swe pragnienia, on zaś będzie panował nad tobą” (Rdz3,16) nie dotyczą jednak tego wyłącznie momentu jedności mężczyzny i kobiety, kiedy oboje „łączą się tak ściśle, że stają się jednym ciałem”(por.Rdz2,24), pozostają natomiast w szerokim – i nawet pośrednim tylko - związku z małżeńskim zjednoczeniem obojga. Po raz pierwszy mężczyzna określony jest tutaj jako „mąż”. W pełnym kontekście opisu jahwistycznego słowa te mówią nade wszystko o naruszeniu, o jakiejś podstawowej utracie pierwotnej wspólnoty- komunii osób, która miała wzajemnie uszczęśliwiać mężczyznę i kobietę przez odnajdywanie prostej i czystej jedności w człowieczeństwie przez wzajemne komunikowanie siebie czyli przeżywanie daru osoby wyrażonego duszą i ciałem, męskością i kobiecością(„ciało z mojego ciała”Rdz2,23)- wreszcie przez poddanie tej jedności błogosławieństwu rodzicielstwa: „prokreacji”. Wydaje się więc, że w słowach, jakie Bóg -Jahwe wypowiada do kobiety, znajdujemy jakby większy rezonans wstydu, jaki oboje zaczęli odczuwać po zerwaniu pierwotnego przymierza z Bogiem. Znajdujemy również pełniejsze tego wstydu uzasadnienie. W sposób bardzo dyskretny, niemniej bardzo

dyskretny i wyrazisty, Księga Rodzaju 3,16 mówi o tym, w jaki sposób owo pierwotne uszczęśliwiające małżeńskie zjednoczenie osób będzie zniekształcone w sercu człowieka pożądliwości. Słowa odnoszą się bezpośrednio do kobiety, ale i do mężczyzny, a raczej równocześnie do obojga. Już wcześniej analiza Księgi Rodzaju 3,7 wskazała na to, że w nowej sytuacji, po złamaniu nowego przymierza z Bogiem, mężczyzna i kobieta znaleźli się naprzeciw siebie bardziej rozdzieleni czy wręcz przeciwstawieni sobie przez swoją męskość i kobiecość niż zjednoczeni. Gdy opis jahwistyczny wspomina o tym odruchu, który kazał obojgu osłonić swoje ciała, wówczas wskazuje na sytuację, kiedy człowiek, będąc mężczyzną lub kobietą (przedtem był raczej mężczyzną i kobietą), poczuł się bardziej wyobcowany z ciała jako źródła pierwotnej jedności w człowieczeństwie („ciało z mego ciała”) i bardziej przeciwstawiony drugiemu człowiekowi przez ciało i płeć. Przeciwstawienie to nie niszczy ani nie wyklucza zamierzonej przez Stwórcę jedności małżeńskiej, ani jej skutków rodzicielskich, jednak urzeczywistnienie tych jedności przenosi niejako w inny profil. Jest to profil, który nada jej człowiekowi pożądliwości. O tym właśnie mówi Księga Rodzaju 3,16. Kobieta, która kieruje ku swemu mężowi własne pragnienia, mężczyzna, który odpowiada na te pragnienia tak, jak czytamy: „będzie panował nad tobą”- to niewątpliwie ta sama para ludzka, to samo małżeństwo z Księgi Rodzaju 2,24, owszem ta sama wspólnota osób, jakże inna zarazem. Nie tylko wezwana do zjednoczenia i jedności i tego zjednoczenia, które nie przestaje pociągać mężczyzny i kobiety, właśnie dlatego, że są osobami, odwiecznie wezwanymi do bytowania w komunii, in communione, wstyd seksualny w świecie opisu biblijnego ma swoje głębsze znaczenie. Jest ono związane z tym niedosytem spełnienia w małżeńskiej jedności ciała wzajemnej komunii osób. Wszystko to zdaje się z różnych stron potwierdzać, że u podstaw wstydu, jaki stał się udziałem człowieka „historycznego” znajduje się właśnie trojaka pożądliwość ; to o niej mówi 1 List św. Jana 2,16. I to nie sama tylko pożądliwość ciała, ale

równocześnie „pożądliwość oczu i pycha tego życia” Czyż nie na tę ostatnią wskazuje ów zwrot o „panowaniu” (:on będzie panował nad tobą”), o jakim słyszymy w Księdze Rodzaju3,16? Czyż panowanie „nad” drugim – mężczyzny nad kobietą nie zmienia zasadniczo komunijnej struktury międzyosobowej relacji? Czyż nie przenosi ono w wymiar tej struktury czegoś, co jest właściwe odniesieniu człowieka do przedmiotu- poniekąd do rzeczy, za czym zdaje się stać pożądliwość oczu? Są to pytania zrodzone z refleksji nad słowem Boga- Jahwe z Księgi Rodzaju 3,16. Słowa powyższe - wypowiedziane u progu ziemskiej historii człowieka po grzechu pierworodnym- otwierają przed nami nie tylko zewnętrzną sytuację mężczyzny i kobiety, ale pozwalają też sięgnąć do wnętrza do ukrytych tajników ich serca.

MÓWIĄ WIELCY Włóżcie waszą rękę w dłoń Maryi i dajcie się Jej doprowadzić do Chrystusa /św. Matka Teresa z Kalkuty /1910-1997/.

UŚMIECHNIJ SIĘ LISTY OD DZIECI. Kochany Panie Boże, Ty naprawdę jesteś niewidzialny, czy to tylko taka sztuczka? (Laura).

GIETRZWAŁD. W tym roku przypada 141 rocznica objawień Matki Bożej oraz 51 rocznica koronacji obrazu Matki Bożej Gietrzwałdzkiej koronami papieskimi. Objawienia trwały od 27 czerwca do 16 września 1877 roku. Maryja ukazując się przez ten czas wzywała do codziennej modlitwy na Różańcu.
LOURDES. Objawienia trwały od 11lutego do 16 lipca 1858 roku a zatem 160 lat temu. Matka Boża objawiała się z różańcem przewieszonym przez ramię. Bernadecie Soubirous oznajmiła: „Jestem Niepokalane poczęcie”.
FATIMA.W ubiegłym roku obcodziliśmy100 rocznicę objawień, które trwały od 13 maja do 13 października 1917 roku. Maryja wzywała do codziennej modlitwy różańcowej, pokuty i ofiary. Mówiła o sobie do dzieci, że jest Matką Różańcową.